

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 10.538 van 25 april 2008
in de zaak X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 april 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 17 april 2008 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 april 2008, en van de vordering tot heropsluiting van 19 april 2008.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2008 om 11 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTHERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster werd op 14 februari 2002 gemachtigd tot verblijf voor onbepaalde duur. Zij werd op 22 februari 2002 in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, dat voor het laatst verlengd werd van 22 februari 2005 tot 22 februari 2006.

Zij werd op 28 augustus 2006 in het Rijksregister van ambtswege afgevoerd.

1.2. Op 1 juni 2007 diende verzoekster bij de Belgische ambassade in Kiev (Oekraïne) een visumaanvraag type C (90 dagen) in, die geweigerd werd op het motief dat zij geen recht op terugkeer had, aangezien zij niet voldeed aan de voorwaarden vooropgesteld in het Koninklijk Besluit van 17 augustus 1995: bij haar vertrek verbleef zij niet gedurende 15 jaar in het Rijk op regelmatige en ononderbroken wijze en bovendien toont zij niet aan dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt.

1.3. Op 5 oktober 2007 meldde verzoekster zich aan bij het loket crisisopvang bij de gemeente Ieper. Er werd vastgesteld dat zij geen middelen van bestaan had.

1.4. Op 9 oktober 2007 vroeg zij bij de gemeente Ieper om terug in het bezit te worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

1.5. Op 22 oktober 2007 werd een ongunstig advies gericht aan de gemeente Ieper.

1.6. Op 11 november 2007 werden bewijzen van aanwezigheid in België opgevraagd voor de periode van begin 2006 tot heden, om na te gaan of verzoekster het land al dan niet langer dan 1 jaar had verlaten.

1.7. Op 1 april 2008 wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gegeven, gemotiveerd als volgt: artikel 7, al. 1-2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet): *“verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. Regelmatig verblijf verstreken sedert 22/02/2006.”*

1.8. Op 17 april 2008 wordt aan verzoekster opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten van diezelfde datum ter kennis gegeven, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, in toepassing van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Op 19 april 2008 beslist de gemachtigde ambtenaar van de bevoegde minister tot een vordering tot heropsluiting, ter kennis gegeven op 20 april 2008. Dit zijn de bestreden beslissingen.

Er is een repatriëring gepland op dinsdag 29 april 2008 om 23 uur 55.

1.9. Ter terechtzitting erkent de verzoekende partij de juistheid van deze feitelijke gegevens, zoals weergegeven in de nota van de verwerende partij.

2. Ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. In de mate dat de vordering gericht is tegen de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats van 17 april 2008 in toepassing van artikel 27, lid 3, van de Vreemdelingenwet, alsook tegen de “vordering tot heropsluiting” van 19 april 2008 mist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de bevoegdheid om kennis te nemen van middelen gericht tegen de vrijheidsberovende maatregel, en dit op grond van artikel 71 van de

Vreemdelingenwet, dat voorziet dat de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank bevoegd is om zich uit te spreken over de vraag of de maatregel van vrijheidsberoving in overeenstemming is met de wet. Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad niet bevoegd is om van deze vordering(-en) kennis te nemen.

Deze vordering is onontvankelijk.

2.2. Luidens artikel 39/2, § 2, van de Vreemdelingenwet doet de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen uitspraak, bij wijze van arrest, als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Luidens artikel 39/82, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, kan de Raad, wanneer een akte van een administratieve overheid vatbaar is voor vernietiging krachtens artikel 39/2, § 1, eerste lid, als enige de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bevelen. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoegd, blijkt dat deze annulatie- en schorsingsbevoegdheid dezelfde inhoud en draagwijdte heeft als die van de Raad van State, "zodat het volstaat daar naar te verwijzen" (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 18; zie in dezelfde zin wat de vordering tot schorsing betreft: *ibid.*, 137). Prima facie mag hieruit worden besloten dat de annulatie- en schorsingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dezelfde draagwijdte heeft als het beroep tot nietig-verklaring bedoeld in artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en als de vordering tot schorsing bedoeld in artikel 17 van dezelfde wetten.

2.3. Uit het voorgaande volgt aldus dat, om ontvankelijk te zijn, verzoekster een belang dient te hebben bij de vernietiging en bij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte. Dit houdt onder meer in dat de gevorderde schorsing nog een nuttig effect kan sorteren.

2.4. Te dezen moet worden vastgesteld dat verzoekster geen belang heeft bij de schorsing van de bestreden beslissing. Een eventuele schorsing van deze beslissing belet immers niet dat zij onder de gelding valt van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, met name het bevel dat haar werd betekend op 1 april 2008. Dit bevel is definitief in die mate dat uit het administratief dossier niet blijkt dat tegen dit bevel een rechtsmiddel werd aangewend. Ter terechtzitting slaagt de raadsman van de verzoekende partij er niet in aan te tonen dat wel een rechtsmiddel werd aangewend. Hij voert aan dat de verzoekende partij psychiatrische problemen heeft maar toont dit niet aan zodat overmacht niet kan weerhouden worden. Het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 april 2008 kan derhalve steeds door de gemachtigde van de minister worden uitgevoerd. Verzoekster zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven, vermits dit bevel uitvoerbaar is. De vordering tot schorsing kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren (cfr. R.v.St., nr. 169.771, 4 april 2007).

2.5. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is derhalve onontvankelijk wegens ontstentenis van het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig april tweeduizend en acht door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. BEELEN.